

Udvidelse, som Møllerne erholdt i deres Ret-
tigheder i § 1, ved de Bestemmelser, at Møl-
lerne kunde erholde Tilladelse til fremfor nogen
Anden at opføre de nye Møller, hvorom der
kunde blive Spørgsmaal, og endelig ved den
Udsættelse, som i § 14 er foreslaaet, troede vi,
at Møllerne vilde have et saadant Værn for deres
Eiendommens Conservation, at det derved vilde
være dem muligt at afværge de befrygtede Tab.
Det vil ikke kunne nægtes, at det for en heel
Deel vil beroe paa de Paagjældendes
Billie og Gvne, hvorvidt de maatte see sig
istand til at benytte de Fordele, som Anord-
ningens Bestemmelser med de foreslaaede Mo-
dificationer give dem; men det er dog min
Overbeviisning, at det i Almindelighed vil
kunne lykkes enhver dygtig Møller at afværge
de befrygtede Tab samt at værne om sin Eiendoms
Værdi, og derom troer jeg, at Spørgs-
maalet egentlig dreier sig. Man maa paa den
anden Side heller ikke tabe af Sigte, at der
gives Foranstaltninger, der ere saa naturlige
og hensigtsmæssige, s. Ex. at forene Mølles-
brug med saadan Næringsdrift, hvormed det
staaer i nøie Forbindelse, at kun Hensynet til
Møllernes Tary kunde foranledige den Udsæt-
telse, som ogsaa med Hensyn hertil er fores-
laaet. At den mindre velstaaende Møller vans-
keligere vil kunne benytte de Fordele, Lovud-
kastet giver, maa indrømmes; men ved den
givne Tidsfrist aabnes der ham dog Leilighed
til, ialtfald ved Afhændelse eller andre Trans-
actioner, at formindste, om ikke ganske at
forebygge, befrygtende Tab. Hvad Møllerskylden
angaaer, har det hele Udvalg, som der staaer
ansført i Betænkningen, været meget tilbøieligt
til at indstille, at den strax skulde ophæves;
men det er især Regjeringens, navnlig Finan-
tensministerens Udtalelser, der have afholdt os fra
at gjøre bestemt Indstilling. For mit person-
lige Vedkommende har jeg stadigt været til-
bøielig til at ville indstille det, ligesom jeg og-
saa vil troe, at Udvalget i sin Heelhed, naar
en saadan Indstilling kan finde Understøttelse
i Thinget, vil slutte sig til den. Jeg maa be-
klage, at et Idbeholdende, der har forhindret
mig fra idag at overvære Sagens Forhandling
fra Begyndelsen af, heller ikke tillader mig at
fortsætte, hvad jeg yderligere kunde have at

siige, saa at jeg maa opsætte det til Sagens
2den Behandling.

Johannsen: Jeg kan ikke tilbageholde
den Vitring, at det har været med dyb Be-
tykning, jeg har gjennemlæst det Lovudkast,
som af Regjeringen er forelagt Rigsdagen,
der griber saa dybt ind i saa mange Medbor-
geres Vee og Vel, ligesom det ogsaa er det
ærede Thing bekendt, at der næsten fra samts-
lige Møllere i Danmark er indkommet Andra-
gender, som gaae ud paa en Protest mod dette
Lovudkast, og at den Frygt, som dertil udtalte
sig for dets Følger, i Sandhed er velbegrun-
det. Hvad der er saa meget mere paafaldende,
er, at dette Lovudkast er fremkommet paa en
Tid, hvor der i saa mange andre Retninger
med Hensyn til Næringsforholdene er fremkom-
met Duffer om Forandringer, uden at det kan
siges, der fra Regjeringens Side med Hensyn
hertil er gjort Noget derfor, medens der dertil
mod med Hensyn til Mølleriets Intet er yttret
i saa Henseende. Det er sikkerligt en seilags-
tig Raade, at ville begynde at ordne Nær-
ningsforholdene paa, ved at begynde med
Mølleriets; thi det er ikke hermed, som med de
andre Næringsforhold, at det er knyttet til en
vis Person; nei, her er det knyttet til en vis
Eiendom, som absolut vil tabe i Værdi derved,
og følgerig er det et Indgreb i Eiendomsretten
af en saadan Størrelse, at jeg ikke siger for
Meget, naar jeg udtaler, at, hvis Lovudkastet
uforandret kommer til at gaae igjennem, ville
disse Eiendomme tabe mindst en Trediedeel af
deres Værdi, hvilket vil udgjøre betydelige Ca-
pitaler, naar man tænker sig, at Mølleeien-
dommene udgjøre Millioner af Rigsbankdaler.
Om det endog saa skulde være af langt mindre
Betydning, kan jeg dog ikke troe, at det ærede
Thing, der forrige Aar voterede Loven om
Hartkornets Egalisering, her vilde gaae ind
paa et ganske andet Princip og ganske skyde
Billighedshensynet tilside, og det er derfor i
Tillid hertil, at jeg tør haabe, at det ærede
Thing vil finde de af Udvalget foreslaaede
Forandringer billige, der, for at lette Over-
gangen for Møllerne, ere bragte i Forslag, for
ikke at ryste Crediten i den Grad, som det
vilde blive Tilfældet, hvis Lovudkastet ufor-
andret skulde gaae igjennem. Jeg skal saaledes